

[Erhard Jakobsen]

politik, betyder bl.a. øget arbejdsløshed i Vesttyskland. Det kan ikke blive ved, og dér får vi en gunstig chance nu, fordi USA, som vel nu er ved at have fået Japan nogenlunde sat på plads, uvægerligt derefter vil vende sig mod Vesttyskland, som er det andet store land, hvor USA føler, at en regerings økonomiske politik sætter bremsen for USAs mulighed for at få en bedre balance på sit handelsbudget. Dér mener jeg, der er god grund til i EF – ikke i Danmarks interesse alene, men i EFs interesse – at rejse spørgsmålet: kunne Forbundsrepublikken og måske også den franske regering ikke tænke sig at lukke noget mere op for den økonomiske aktivitet, privat eller gennem skattelettelser, som i det land jo ville være helt på sin plads, eller gennem øgede offentlige arbejder, så man derved fik en større aktivitet og derved gjorde det muligt at købe mere i de andre lande? Det er ikke at varetage Danmarks interesse, det er at varetage EFs interesse, og det tror jeg formandskabet nok kunne finde en udvej for at gøre. Det vil være rent sagligt at gøre det.

Jeg ønsker udenrigsministeren og regeringen held og lykke med arbejdet. Jeg er sikker på, at Danmark med den grundholdning, som ligger i udenrigsministerens redegørelse, vil have større chancer for, at der er overensstemmelse mellem det, man siger, den dag man starter, og så det, man siger, den dag man forlader formandskabet, end der har været mellem de hidtidige begyndelseserklæringer og afslutningserklæringer, som andre regeringer har afgivet.

Hermed ønsker jeg held og lykke til arbejdet i formandskabet.

Ove Jensen (FP):

Udenrigsministeren starter sin redegørelse med at understrege, at Danmark hverken kan eller skal benytte formandskabet til at varetage egne nationale interesser. Ja, når man er en god europæer, ser det meget pænt ud at skrive sådan i en redegørelse, men jeg håber ikke, at udenrigsministeren inderst inde mener, hvad han her skriver, for selvfølgelig skal Danmark da bruge formandskabet til at varetage danske interesser. Det gør alle de andre lande, og det skal vi naturligvis også gøre.

For at der ikke skal være nogen misforståelse, vil jeg gerne understrege, at det, jeg sagde, var, at vi skal bruge formandskabet; vi skal naturligvis ikke misbruge det. Det er jeg godt klar over ville give bagslag, men det skal naturligvis ikke forhindre os i at bruge denne periode til at varetage danske interesser.

I redegørelsen står der ikke meget om den fremtidige landbrugspolitik, skønt det nok er den væsentligste del af den danske del af EF-samarbejdet, og det er i hvert fald noget, som optager de danske landmænd uhyre meget. Jeg må faktisk sige – selv om jeg vistnok skulle være bedre orienteret end de fleste landmænd, som går ude, og som ikke kommer herind – at jeg faktisk ikke er helt klar over, hvad regeringen vil med de landbrugsforhandlinger, som nu foregår, og som skal foregå også under det danske formandskab.

Der er kommet forskellige udtalelser fra landbrugsministeren og fra udenrigsministeren. Det kunne være rart at vide lidt om, hvad regeringen vil på dette område, og jeg vil spørge, om udenrigsministeren eventuelt ved denne debat her i dag kunne løfte sløret en lille smule for, hvordan regeringen vil tackle denne for både danske landmænd og for Danmark i det hele taget alvorlige sag.

Jeg vil også godt spørge udenrigsministeren, om han ikke er enig i, at højest mulige priser for de landbrugsvarer, som vi er nettoeksportør af, er en fordel for Danmark.

En anden ting, som jeg også mener at regeringen kunne bruge formandskabet til, var at få set på alle de nationale støtteordninger, der er inden for landbrugsområdet i alle de andre EF-lande. Er der overhovedet nogen, som ved, hvad der findes af støtteordninger inden for landbrugsområdet i de andre EF-lande? Hvis ikke der er det, så synes jeg, det kunne være på sin plads at bruge formandskabet til at få det sat på dagsordenen, få det gennemanalyseret og finde ud af, hvor meget det er, hvis man ikke ved det, og så også bruge formandskabet til at få disse mange nationale støtteordninger afviklet.

Vedrørende EF-finansieringen, som også er et meget vigtigt område, er det med finansieringen i EF, som det er herhjemme: der er muligheder for at foretage nogle besparelser, og der er mulighed for at udskrive nogle større skatter, eller de enkelte lande skal yde et større bidrag.